

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

I. Festum omnium Sanctorum. Beati, qui habitant in domo duâ Domine, in secula seculorum laudabunt te. Ps. 83.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

NOVEMBER

L.

Festum omnium Sanctorum.

Beati, qui habitant in domo tuâ Domine, in secula seculorum laudabunt te. Ps. 83.

1. **C**onsidera, quàm pulchrum oporteat esse Paradisum, dum ipse est *Domus Domini*. Quanto major est Princeps, tantò sumptuosior esse convenit, & splendidiorem domum, in qua habitat. & ideo quæ possit inveniiri domus melior istâ, quæ præbet diversorium Principi, qui est maximus omnium, *Domini dominantis*? Quinque sunt dotes, quæ domum aliquam reddunt perfectam: Magnitudo, dispositio, pulchritudo, opulentia, amœnitas. ista verò ubi magis inveniantur unita simul, quàm in Domo DEI: nôsse cupis magnitudinem? nec concipere quidem potes mente tuâ in decillâ, nedum comprehendere. *O Israel, quàm magna est domus DEI.* Baruc. 3. v. 24. an dispositionem? hanc ipse Christus optime insinuavit, cum dixit: *In domo Patris mei mansiones multe sunt.* Jo. 14. v. 2. dum quisque scit, id quod maximè tollit confusio- nem in aedibus Magnatum, esse multi-

plicitatem mansioñum. an pulchritudinem? satis est ad excitandum ejus amorem vel unus obrutus, quantumvis è longinquo factus, quanto scilicet terra nostra à cælo distat intervallo. *Domine dilexi decorem domus tuæ.* Ps. 25. v. 8. an opulentiam? Quisquis vult veras opes, eò vadat necesse est, ut inveniat. *Divitia in domo ejus.* Ps. 111. v. 3. extra eam, quidquid habemus, paupertas est, non opulentia. an amœnitatem denique? scias sanè, domum illam divinam non tam esse domum, quam hortam deliciarum amœnissimum. ideo Paradisus vocatur. *In deliciis Paradisi DEI fuisti.* Ezech. 28. v. 13. En igitur, an non gravem haberit causam Pfalteres Regius exclamandi: *Beati, qui habitant in domo tuâ Domine.* & quæ demum illa domus est, quæ te vel hoc solo beatam reddat, quòd eam inhabites? an domus Magnatum? an Principum? nequaquam. imò in iis sæpe inferiores, quàm in domo

OVEM.

domo propria: nam in tua liber es, in illis servus. sola domus beatitudinis hanc habet prerogativam, ut, quisquis in ea habitat, beatus existat. Talis est *domus Domini*. & tu nec dum ejus incenderis amore, quasi super terram, ubicunque sis, non semper esses ex illorum numero, qui aliud non habent hospitium, nisi agrestes casae? *Qui habitant domos lucis.* Job. 4. v. 19.

2. Considera, quantum vis in domo Domini invenire sit omne bonum, & ideo, quisquis in ea habitat, beatus existat, hanc tamen non esse causam, ob quam Psalmista tam sanctè invidet ejus inquilinis dicens: *Beati, qui habitant.* Fuisset ista pro spiritu tam defecto, qualis erat ipsius, nimium vulgaris. causa sanctae invidiae, quae beatos vocat, haec est, quod aliud ibi facturi non sint, nisi laudare DEUM. *Beati, qui habitant in domo tuâ Domine, in secula seculorum laudabunt te.* non dicit: *videbunt te, sed laudabunt.* Atque hic est modus, quo tuum pariter purificare debes caeli desiderium, ut illud magis perficias. si desiderii tui finis ultimus est frui DEO, cum spectas bonum, si finis est laudare DEUM, spectas ipsius bonum. atque in hoc perfectio consistit. Proinde sicut, cum times infernum, ob hunc maxime finem saltem primatum timendus est, ne aeternum DEO maledicas, quae dos vehementer timorem illum nobilitat; ita cum caelum desideras, ideo desiderandum est, ut aeternum benedicas, *in secula seculorum.* & ubi hoc fieri uspiam nisi in caelo potest? In hac terra non possumus continuò lau-

dare DEUM, uti par esset, quia cogimur cessare à laudibus, ut necessitates nostras exponamus. In Proso re nullâ indigemus: unde aliud est reliquum, quam ut DEUM laudemus. *In secula seculorum laudabunt te.* Præterquam, quod si etiam postquam ipsum laudare semper, id tamen non nesciamus, hinc est, quod longioris nos impendamus ejus laudationibus, quam ipsi. *Generatio generatio* (quae nimirum advenit, & transit super terram) *laudabit opera tua.* 144. v. 4. Id verò optime locum in caelo, atque idcirco de his, qui inhabitant, ait Psalmista: *In seculo seculorum laudabunt te.* non dicit: *operum, dicit te.* Qui pulcrum videt, aut picturam, sed nescit, unde daret opera, sed qui bene novit vitam, hunc laudat. In hoc mundo non cognoscimus DEUM extra mundum se ipso, sed solùm in operibus, & deo non tam ipsum laudamus, quam opera ejus manibus fabricata. *videbimus eum, sicuti est.* & ideo non tam opera laudabimus quam ipsum. hinc est, quod Beati quovis valde laudaturi sint ob certam nam externam, quibus gaudet, utilitatem, quam accipit ex operibus creaturis, justificationis, glorificationis, etiam vindictae reproborum, magis tamen laudabunt ob internam, hoc est quod sitis, qui est, se solo beatissimus, immensus, infinitus, incomprehensibilis: *Secundùm numerum DEUS, sic est laus tua.* Pl. 47. *in hoc consistit laudationis perfectio*

quia bona externa, quibus fruuntur DEUS, pariter respiciunt bonum beatorum, at non interna. nam ista natura non habent nisi bonum proprium. Proinde sicut puritas & perfectio amoris beatorum in eo consistit, quod DEUM magis ament propter bona sua interna, quam externa: *Ipse enim omnipotens super omnia opera sua.* Eccl. 43. v. 30. ita in eo, quod propter illa potius quam ista laudent DEUM, pariter laudis perfectio consistit. *In secula seculorum laudabunt te.*

3. Considera fortè difficulter à te percipi, quomodo beati non fatigentur in hoc aeterno exercitio laudandi DEUM. sed hoc inde provenit, quia illum amorem metiris tuo. Quando beati amando fatigabuntur, tunc etiam fatigabuntur laudando. sed quis unquam fatigabitur amore summi boni? nam unde illa fatigatio nascatur, à laudato, an à laudante? A laudato nasci non potest, quippe, si quemvis alium laudarent extra DEUM, lateor longiore morà demum fatigandos, cum quis alius magnam equidem laudem mereri possit, sed limitatam. at cum DEUS sit laudandus, *laudabunt te*, non est periculum, ut unquam fatigentur, quamvis eum laudent *in secula seculorum*, quia semper plus invenient, quod

laudent. *Benedicentes Dominum ex altitate illum quantum potestis, major enim est omni laude.* Eccl. 43. v. 33. Neque nasci potest ejusmodi fatigatio saltem à laudante: quia sicut beati DEUM longè amant magis quam se ipsos, ita magis etiam amant laudare ipsum, quam videre. Seraphini, qui apparuerunt Isaia, coram DEO alis velabant oculos subidem tempus. quo eorum lingua sine cessatione cantabat: *Sanctus, sanctus, sanctus.* quare? ut ostenderent, opinor, se potius ab eo vidento quam laudando cessaturos. sic beati, qui perfectissimum consecuti sunt amorem DEI, ne laudare desinant, etiam ipsi mallent deserere visionem, beatitudini suae potius quam ejus laudibus renunciantes. Itaque sicut fieri nunquam potest, ut suà beatitudine fatigentur, ita fieri minus potest, ut fatigentur tribuendis DEO laudibus, quas ipsi suae beatitudini anteponunt. Est igitur, cur Psalter dicat DEO: *Beati, qui habitant in Domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te:* quia hoc est, quod implet felicitatem beatorum, laudare DEUM. *Populum istum formavi mihi: laudem meam narrabit.* Isa. 43. v. 2.

* * *

